

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0033/2011

24.2.2011

ZIŅOJUMS

par produktu vispārējas drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību
(2010/2085(INI))

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja

Referente: *Christel Schaldemose*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	11
STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	14
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	17
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	20

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par produktu vispārējas drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību (2010/2085(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Lēmumu Nr. 768/2008/EK par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu Nr. 93/465/EEK³,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 16. decembra lēmumu, ar ko nosaka pamatnostādnes Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas *RAPEX*, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK (Direktīva par produktu vispārēju drošību) 12. pantu, vadībai un paziņošanas procedūrai, kas izveidota saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu (2010/15/EK)⁴,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību īstenošanu (COM(2008)0905),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu „Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšana: plānoto pasākumu kopsavilkums”, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 18. maijs,
- ņemot vērā ceļvedi „Saskaņošana ar jauno tiesisko regulējumu (Lēmums Nr. 768/2008)”, Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD, 2010. gada 15. aprīlis,
- ņemot vērā ceļvedi „Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (DPVD) pārskats”, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 25. marts,
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par attiecībām starp Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību un Regulas (EK) Nr. 765/2008 tirgus uzraudzības noteikumiem, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 2. marts,
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu „Direktīvas par produktu vispārēju drošību

1 OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

2 OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

3 OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.

4 OV L 22, 26.1.2010., 1. lpp.

pārskatīšana: galveno jautājumu noteikšana”, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2009. gada 15. septembris,

- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā sagatavoto darba dokumentu par tirgus uzraudzību dalībvalstīs, kas publicēts 2009. gada oktobrī,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā sagatavoto darba dokumentu par Direktīvas par produktu vispārēju drošību (DPVD) pārskatīšanu un tirgus uzraudzību, kas publicēts 2010. gada septembrī,
 - ņemot vērā 2010. gada 30. septembra semināru par Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanu un tirgus uzraudzību,
 - ņemot vērā ES, ASV un Ķīnas trīspusējo augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2010. gada 25.–26. oktobrī Šanhajā,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0033/2011),
- A. tā kā ir svarīgi nodrošināt, ka visi produkti, ko laiž apgrozībā ES tirgū, ir droši, lai garantētu augstu aizsardzības līmeni, cita starpā, arī patērētājiem;
- B. tā kā jauno tiesisko regulējumu (turpmāk — „JTR”) pieņēma 2008. gada jūlijā un Regula (EK) Nr. 765/2008 par tirgus uzraudzību tiek piemērota kopš 2010. gada 1. janvāra;
- C. tā kā Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (turpmāk — „DPVD”), kas Kopienas līmenī nosaka vispārējas drošuma prasības patēriņa precēm, ir jāpārskata un, veicot integrāciju, ir jānodrošina tās atbilstība JTR, jo īpaši Tirgus uzraudzības regulai;
- D. tā kā produktu drošuma un tirgus uzraudzības tiesiskajā regulējumā ir trīs tiesību aktu līmeņi (DPVD, JTR un nozares saskaņošanas direktīvas), kuri rada nenoteiktību un neskaidrību iekšējā tirgū;
- E. tā kā tirgus uzraudzības līmenis dalībvalstīs ievērojami atšķiras, un vairākas dalībvalstis nepiešķir efektīvai tirgus uzraudzībai nepieciešamos līdzekļus un terminu „produkti, kuri rada nopietnu risku” skaidro dažādi, kas var radīt šķēršļus brīvai preču aprītei iekšējā tirgū, kavēt konkurenci un kaitēt patērētāju drošībai iekšējā tirgū;
- F. tā kā sadarbība starp tirgus uzraudzības iestādēm un kopīgi tirgus uzraudzības pasākumi ir svarīgi, un tāpēc nepieciešams tos arī turpmāk stiprināt, kā arī piešķirt tiem līdzekļus;
- G. tā kā regulām salīdzinājumā ar direktīvām ir skaidrības, prognozējamības un efektivitātes priekšrocības, kā norādīts arī *Monti* ziņojumā;

Tirgus uzraudzība

Ievads

1. uzskata, ka pašreizējais tirgus uzraudzības tiesiskais regulējums nenodrošina pietiekamu saskaņotību un tādēļ tas būtu jāpārskata un jāturpina saskaņot;
2. ierosina Komisijai izveidot vienotu Eiropas tirgus uzraudzības regulējumu attiecībā uz visiem iekšējā tirgū esošajiem vai ES tirgū ienākošajiem produktiem; aicina Komisiju aktīvāk piedalīties Eiropas tirgus uzraudzības iestāžu, muitas iestāžu un dalībvalstu kompetento iestāžu pasākumu saskaņošanā;
3. aicina dalībvalstis un Komisiju piešķirt pietiekamus līdzekļus efektīviem tirgus uzraudzības pasākumiem; uzsver, ka tirgus uzraudzības sistēmu neveiksmes varētu radīt konkurences izkropļojumus, apdraudēt patērētāju drošību un mazināt iedzīvotāju uzticību iekšējam tirgum; norāda, ka jāpievērš nozīme iekšējā tirgus ārējo robežu, jo īpaši lielo jūras ostu, aizsardzībai, un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nepieļautu nelegālas produkcijas ienākšanu no trešām valstīm; ierosina Komisijai pilnībā novērtēt vietas, caur kurām ES tirgū tiek ievesti produkti, tostarp novērtēt vajadzīgos resursus, lai garantētu pietiekamu kontroli;
4. aicina dalībvalstis saskaņotā veidā ieviest sodus, tostarp lielus naudassodus, uzņēmējiem, kuri iekšējā tirgū tīši laiž apgrozībā bīstamus vai neatbilstošus produktus; ierosina, ka iespējami bieži publiski jāpaziņo produktu aizliegumi, lai nodrošinātu robežkontroli un tirgus uzraudzības lielāku redzamību un atturētu noziedzīgus tirgus dalībniekus;
5. aicina Komisiju ar tirgus uzraudzības iestāžu un muitas iestāžu līdzdalību līdzfinansēt turpmākos kopīgos tirgus uzraudzības pasākumus;
6. uzsver nepieciešamību dalībvalstīm dalīties ar paraugpraksi; aicina uz kopīgu sadarbību, zinātības apkopošanu un dalīšanos ar paraugpraksi starp tirgus uzraudzības iestādēm; atgādina, cik svarīga ir muitas un tirgus uzraudzības iestāžu sadarbība pie ārējām robežām, lai veiktu atbilstīgas Kopienā ievesto produktu pārbaudes; atzīst *PROSAFE* pašreizējo nozīmīgo ieguldījumu kopīgo tirgus uzraudzības pasākumu saskaņošanā un izmēģinātas un pārbaudītas prakses apmaiņā DPVD ietvaros; tādēļ aicina Komisiju apsvērt to, kādos apstākļos *PROSAFE* varētu būt platforma dalībvalstu paplašinātai savstarpējai koordinācijai attiecībā uz saskaņotiem un nesaskaņotiem produktiem; uzskata, ka ir nepieciešams izveidot juridisku pamatu un piešķirt *PROSAFE* pietiekamus līdzekļus šā uzdevuma veikšanai; norāda, ka pašlaik *PROSAFE* veikto saskaņošanu ierobežo nepietiekami līdzekļi un tīkla neformālā struktūra;
7. aicina ES dalībvalstis sniegt pārējām dalībvalstīm iegūtās ziņas un pētījumus par produktu drošību; uzskata, ka ir jāiekļauj attiecīgo produktu atsauces numuri, lai atvieglotu produktu identifikāciju citām iestādēm, kas varētu gūt labumu no pētījumos sniegtās informācijas skaidrojuma un izmantošanas; aicina dalībvalstis atļaut savām kompetentajām iestādēm veikt tirgus uzraudzības pasākumus, pamatojoties uz pārbaudes rezultātiem vai pētījumiem, tostarp tiem, kurus sniegušas pārējās dalībvalstis, lai izvairītos no darba dublēšanās;

8. iesaka, piemēram, produktu informācijas punktu sistēmā, izveidot tādas mācību iestādes produktu drošuma jomā, kuras var veicināt apmācību un informācijas apmaiņu starp nozarēm;
9. mudina Komisiju izveidot publisku patēriņa preču drošuma informācijas datu bāzi, tostarp platformu sūdzībām, iespēju gadījumā par pamatu ņemot dalībvalstīs jau esošās reģionālās un valsts sistēmas; uzskata, ka tas palielinās informētību par bīstamiem produktiem visā iekšējā tirgū un ļaus patērētājiem elektroniski informēt kompetentās iestādes par bīstamiem produktiem; uzskata, ka šo datubāzi varētu izveidot, attīstot pašreizējās datubāzes, piemēram, Eiropas tirgus uzraudzības sistēmu vai Ievainojumu datu bāzi; uzsver, ka datubāzēm ir vajadzīgs juridiskais pamats un ka dalībvalstīm ir jāparedz pienākums obligāti ziņot; aicina, pamatojoties uz šo datubāzi, izveidot nelaimes gadījumu statistikas sistēmu, kur publicēs obligātās gada atskaites; aicina šo datubāzi padarīt publiski pieejamu, nodrošinot nepieciešamo konfidencialitāti uzņēmumiem;
10. norāda, ka globalizācija, arvien plašāka ārpusvalsts izmantošana un starptautiskās tirdzniecības pieaugums nozīmē, ka pasaules tirgos tiek tirgoti vairāk produktu; uzskata, ka pasaules mēroga regulatoru un citu ieinteresēto personu ciešai sadarbībai patēriņa preču drošuma jomā galvenā nozīme ir tādu problēmu risināšanā, ko rada sarežģītas piegādes ķēdes un lielāks tirdzniecības apjoms;
11. aicina Komisiju padziļināt starptautisko sadarbību Starptautiskajā patēriņa produktu veselības un drošuma grupā, lai apmainītos ar izmēģinātu un pārbaudītu praksi un kopīgi novērstu tādu bīstamu produktu izgatavošanu trešās valstīs, kuri paredzēti eksportam uz Eiropas iekšējo tirgu;

DPVD reforma

DPVD un JTR saskaņošana — jauna produktu vispārēja drošuma un tirgus uzraudzības regula

12. atbalsta DPVD un Regulas Nr. 765/2008/EK pārskatīšanu attiecībā uz definīcijām un uzņēmēju pienākumiem, kā noteikts Lēmumā 768/2008/EK, nepieļaujot nevajadzīga administratīva sloga radīšanu, jo īpaši MVU; uzskata, ka vienotas regulas ieviešana ir vienīgais veids, kā panākt vienotu tirgus uzraudzības sistēmu attiecībā uz visiem produktiem; tādēļ prasa Komisijai izveidot vienotu tirgus uzraudzības sistēmu visiem produktiem, balstoties uz vienu tiesību aktu, kas attiecas gan uz DPVD, gan Regulu Nr. 765/2009/EK; uzskata, ka šis jaunais tiesību akts būtu jāizveido, lai panāktu augsta līmeņa preču drošumu un tirgus uzraudzību, precizējot juridisko pamatu un ņemot vērā noteikumus, kas pilnīgāk izstrādāti divos pašreizējos tiesību aktos;
13. aicina saskaņot izsekojamības prasības, kas noteiktas DPVD un JTR, lai nodrošinātu saskaņotu izsekojamības sistēmu, nepieļaujot jaunas birokrātijas radīšanu;
14. prasa Komisijai apsvērt iespēju izstrādāt precīzākus kritērijus ES tiesību aktiem neatbilstīgu produktu drošuma un riska vērtēšanai;

Papildu īpašas izmaiņas DPVD

15. uzskata par problēmu to, ka produkti, kurus izmanto pakalpojumu sniedzēji, netiek ietverti pašreizējā DPVD, t. i., vispārējas drošuma prasības piemēro, ja ar šo produktu rīkojas patērētājs pakalpojuma sniedzēja telpās, bet nepiemēro, ja šo pašu produktu izmanto pakalpojuma sniedzējs; uzsver nepieciešamību labot šo nepilnību tiesību aktos;
16. aicina vienkāršot Eiropas tiesību aktus produktu drošuma jomā, jo īpaši attiecībā uz Komisijas mērķiem par „labāku likumdošanas procesu” un principu „vispirms domāt par mazākajiem”, kā norādīts paziņojumā „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu”, un prasa iekļaut pārskatītajā priekšlikumā noteikumus par pārtiku atdarinošiem produktiem;
17. lai nodrošinātu visplašākā īpaši neaizsargātu patērētāju loka drošību, aicina ieviest atsauci uz „cilvēkiem ar invaliditāti” (kopā ar atsaucēm uz „bērniem” un „vecāka gadagājuma cilvēkiem”, kas jau pastāv);
18. aicina Komisiju ietvert pienākumu ražotājiem veikt riska analīzi produktu izstrādes stadijā; mudina dokumentēt atklātos riskus, ja tādi ir, un darīt tos pieejamus valstu iestādēm;

Ārkārtēji Kopienas pasākumi

19. uzsver nepieciešamību radīt efektīvāku tiesisko regulējumu, kas dotu iespēju ātri iejaukties un nodrošināt ilgtermiņa risinājumus, nedelegējot politiskus lēmumus standartizācijas iestādēm vai Komisijai, jo nav skaidra būtisku politisko prasību kopuma, kāds pastāv saskaņoto tiesību aktu gadījumā;

Izsekojamība

20. uzsver, ka produkti, kuri rada nopietnu risku, ir pēc iespējas drīzāk pilnīgi jāizņem vai jāatsauc no tirgus un ka ir jānodrošina izsekojamība visā piegādes ķēdē, kas prasa piešķirt pietiekamus resursus tirgus uzraudzības iestādēm;
21. uzsver, ka svarīgi ir gādāt par drošu izsekojamību visos produkta dzīves cikla posmos, vienlaikus nodrošinot, ka tādēļ nepalielinās administratīvais slogs;
22. uzsver, ka svarīga nozīme ir preču izsekojamībai un izsekošanas marķējumam, kas dod iespēju noteikt preces izcelsmes valsti un atbildīgo ražotāju;
23. uzstāj, ka efektīvi jāpiemēro jau esošās identifikācijas procedūras; mudina Komisiju veikt jauno tehnoloģiju izmantošanas novērtējumus, tomēr uzskata, ka jauno tehnoloģiju izmantošanai jābūt proporcionālai un tā nedrīkst apdraudēt patērētāja privāto dzīvi, drošību un drošumu;
24. tomēr uzsver, ka viens tehniskais risinājums nebūtu jānosaka kā oficiālā izsekojamības sistēma/metode ES tirgū, un aicina ievērot vispārējo proporcionalitāti;
25. uzsver nepieciešamību uzlabot un arī turpmāk stiprināt *RAPEX* informācijas apmaiņu par bīstamiem produktiem no trešām valstīm (piemēram, Ķīnas un Indijas), kā arī novērtēt tās jaunākos pētījumus;

RAPEX

26. atzīst, ka *RAPEX* ir lietderīgs un efektīvs instruments informācijas izplatīšanai starp dalībvalstīm par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz bīstamiem produktiem, taču uzskata, ka šo instrumentu var turpmāk uzlabot;
27. aicina Komisiju nodrošināt produktu drošuma speciālistiem, ražotāju, tirgotāju un patērētāju organizācijām un valstu iestādēm piekļuvi visai attiecīgajai informācijai, nodrošinot nepieciešamo konfidencialitāti; aicina Komisiju uzlabot informētību par *RAPEX* un ES atsaukšanas sistēmām ārpus ES;
28. atzinīgi vērtē jaunās *RAPEX* pamatnostādnes, kas palīdz uzlabot *RAPEX* darbību; aicina Komisiju saskaņot jauno riska novērtēšanas metodi ar metodēm, kuras izmanto saskaņotajām precēm, lai palīdzētu tirgus uzraudzības iestāžu darbā;
29. aicina Komisiju ieviest skaidrību par *RAPEX* ziņojumos iekļauto produktu klasifikāciju „būtiska riska grupa” ;
30. norāda, ka Eiropas iekšējā tirgū laistās patēriņa preces arvien biežāk ir importētas no trešām valstīm; pauž īpašas bažas par to, ka ar katru gadu pieaug *RAPEX* paziņojumu skaits, kuri attiecas uz Ķīnas izcelsmes produktiem un kuri veido vairāk nekā pusi no visiem *RAPEX* paziņojumiem, un 20 % gadījumu izrādās, ka nav iespējams noteikt šo produktu ražotājus; tādēļ aicina pastiprināt centienus starptautiskā līmenī un atzinīgi vērtē Eiropas Savienības, Ķīnas un ASV sadarbību produktu izsekojamības stratēģiju jomā; atzinīgi vērtē jebkuru atbalstu, apmācības un seminārus, ko organizē ES vai Ķīnas iestādes, lai uzlabotu produktu drošumu; uzsver, ka šo problēmu risināšanai vajadzīgas daudzgadu programmas;
31. aicina Komisiju apsvērt, vai būtu noderīgi izveidot *RAPEX-CHINA* līdzīgu sistēmu, kas būtu paredzēta citiem tirdzniecības partneriem, jo īpaši tiem, par kuru precēm ir ziņots sistēmā *RAPEX*;
32. prasa, lai Komisija *RAPEX* sistēmā vai citā piemērotā ES līmeņa sistēmā par dalībvalstu pārkāpumiem paredzētu sodus, tā nodrošinot pārredzamību un stimulus visām ieinteresētajām personām;

Tirdzniecība tiešsaistē un muita

33. pauž bažas par grūtībām, ar kurām saskaras tirgus uzraudzības iestādes, īstenojot pasākumus pret bīstamiem produktiem, ko pārdod tiešsaistē;
34. atzinīgi vērtē Komisijas projektu C2013 produktu drošuma jomā, kurā tiks izstrādātas pamatnostādnes muitas kontrolei ES; prasa Komisijai nodrošināt muitas iestādēm konkrētus instrumentus, ar kuriem risināt atbilstošas kontroles problēmas importa produktu jomā; aicina arī turpmāk pastiprināt sadarbību starp izpildiestādēm;
35. atzīst, ka palielinās to preču daudzums, kuras patērētāji iegādājas internetā, kuras ražotas trešās valstīs un kuras neatbilst Eiropas standartiem, tādējādi apdraudot patērētāju drošību un veselību; aicina Komisiju pastiprināt un standartizēt muitas pārbaudi attiecībā uz internetā iegādātām precēm un tirgus uzraudzības īstenošanā īpašu uzmanību pievērst tādām precēm, kas patērētājiem var radīt tiešu kaitējumu, piemēram, farmācijas preces un pārtikas produkti; prasa Komisijai izpētīt šīs problēmas iespējamus risinājumus, lai

stiprinātu patērētāju uzticēšanos elektroniskajai komercijai;

36. aicina Komisiju un dalībvalstu iestādes nodrošināt pienācīgu ierēdņu apmācību, lai viņi varētu labāk atklāt produktus, kas rada risku; mudina uz labāku sadarbību starp muitas un tirgus uzraudzības iestādēm pirms produktu laišanas tirgū, un tas šajā sakarībā rada nepieciešamību arī pēc daudzgaļu programmas;
37. aicina Komisiju un valstu kompetentās iestādes turpināt patērētāju informēšanas kampaņu izstrādi, lai informētu viņus par risku iegādāties viltotus produktus, jo īpaši tiešsaistē;

Standartizācija

38. uzsver vajadzību tirgus uzraudzības iestādēm sistemātiski piedalīties ar drošību saistīto standartu izstrādes procesā, jo tas ir piemērots līdzeklis, lai iekļautu zināšanas standartizācijas procesā un veidotu labāku izpratni par standartiem, un tādējādi nodrošinātu, ka brīvprātīga standartu piemērošana veicina patērētāju drošības un veselības uzlabošanu, kā arī palielina juridisko noteiktību, ļaujot dalībvalstu iestādēm pareizi interpretēt un piemērot Eiropas standartus;
39. aicina Komisiju precizēt standartu darbības jomu un apsvērt, kā citādi pakāpeniski pilnveidot dalībvalstu un Eiropas līmeņa standartizācijas sistēmas šajā nesaskaņotajā jomā, īpašu uzmanību pievēršot MVU līdzdalībai un saglabājot līdzšinējās struktūras galvenos elementus;
40. prasa uzlabot patlaban spēkā esošās Komisijas procedūras Eiropas standartu izstrādes pilnvaru izveidošanai tā, lai garantētu savlaicīgu un efektīvu reakciju uz jauniem vai turpmākiem riskiem; uzsver, ka arī Eiropas Parlamentam ir jāpārbauda jaunās vai grozītās procedūras; uzsver, ka arī Eiropas Parlamentam ir jābūt tiesīgam pārbaudīt starptautisku, ārpus Eiropas pieņemtu un citu standartu pārņemšanas/piemērošanas procedūras;
41. aicina Eiropas standartizācijas organizācijas un Komisiju pārbaudīt visas iespējamās sistēmas, ar ko varētu paātrināt standartu izstrādes procesu, nodrošinot visu attiecīgo ieinteresēto personu pareizu iesaistīšanos, piemēram, operatīvās procedūras ieviešanu vai iespēju Komisijai publicēt spēkā esošo Eiropas vai ISO standartu atsauces, kas izstrādāti bez Komisijas pilnvarojuma, ja uzskatāms, ka šādi standarti nodrošina augstu patērētāju aizsardzības līmeni vai vēršas pret īpašu risku kā pagaidu pasākums, līdz ir pieejams pastāvīgs risinājums;
42. aicina Komisiju sniegt pilnvaras standartizācijas uzlabošanai, lai ļautu Eiropas standartizācijas organizācijai izstrādāt Eiropas standartus, kas atbilst tehniskajām prasībām, ar ko sasniedz vai novērtē atbilstību politiskam lēmumam; šajā sakarībā uzskata, ka izstrādes procesā ir vajadzīga labāka iesaistīšanās un sadarbība starp Eiropas Komisiju un Eiropas standartizācijas organizācijām; atceroties, ka šīs organizācijas darbojas uz vienprātības pamata, uzskata, ka sistēmas labai funkcionēšanai ir ļoti svarīgi, ka politiskie jautājumi tiek risināti politikas veidošanas līmenī, nevis tie tiek deleģēti Eiropas Komisijai, standartizācijas iestādēm vai jebkādām tiesībaizsardzības iestādēm;
43. aicina DPVD ieviest drošības procedūru, kas ļautu dalībvalstīm izteikt oficiālu iebildumu pret standartu, kā tas paredzēts, piemēram, Lēmumā Nr. 768/2008/EK; uzskata, ka šo

procedūru vajadzētu varēt izmantot pat pirms standarta publicēšanas ES Oficiālajā vēstnesī, taču to nevajadzētu izmantot kā aizstājēju dalībvalstīs, kuras būtiski palielina savu tirgus uzraudzības iestāžu līdzdalību standartizācijas sistēmā;

44. aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas, tostarp ar publiskā un privātā sektora partnerību un daudzgadu finanšu plānošanas palīdzību, garantēt Eiropas standartizācijas sistēmas finansiālo ilgtspējību, jo tā ir būtiska, lai nodrošinātu šīs sistēmas efektivitāti un lietderību;

45. aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar jauno tiesisko regulējumu, lai varētu veicināt tiesību aktu nepieciešamo pārskatīšanu;

◦
◦ ◦

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

Ievads

Pareizi funkcionējošs vienotais tirgus nozīmē arī drošus produktus un patērētāju uzticību. Par mērķi izvirzot produktu brīvu apriti un vēl lielāku to dažādību tirgū, mēs nedrīkstam novērst uzmanību no produktu drošuma patērētājam.

Vispārēji aplūkojot produktu drošuma jomu, konstatējams, ka pēdējā desmitgadē Eiropas Savienībā tajā ir gūti panākumi. Valdības un uzņēmumi uzņemas atbildību nodrošināt drošu produktu apjoma pieaugumu, un tiesību akti ES līmenī palīdz radīt vienotu pieeju produktu prasībām, kuras ir uzlabojušas produktu vispārējo drošumu iekšējā tirgū.

Lai gan panākumi ir redzami, vēl ir iespējams veikt uzlabojumus, un tas ir jādara, citādi šajā jomā var tikt apdraudēta patērētāju drošība vai dažkārt sekas var būt pat nāvējošas.

Katru gadu notiek letāli nelaimes gadījumi, kad, piemēram, bērns lieto produktu, kas ir izstrādāts vai tiek lietots nedrošā veidā. Viens no pēdējiem piemēriem ir saistīts ar aizkariem — bērns nožņaudzās ar auklu, kas bija paredzēta, lai aizkarus paceltu un nolaistu. Pašreizējo tiesību aktu struktūras dēļ šo produktu tirdzniecību nevar strauji apturēt un tos nevar strauji izmainīt, kaut arī uz tiem attiecas DPVD. Lai izmainītu produktu, nepieciešams standarts, un patlaban spēkā esošo tiesību aktu dēļ standarta izstrādes process ir pārāk laikietilpīgs. Tāpēc šie aizkari ir pilnīgi likumīgi un patērētāji var tos nopirkt daudzās veikalos visā Eiropā.

Referente vēlās uzsvērt pašreizējo Eiropas tiesību aktu produktu drošuma jomā pārskatīšanas nozīmi, lai varētu noteikt nedrošo produktu atrašanās vietu un apturēt to tirdzniecību.

Eiropas Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (DPVD), kas regulē produktu vispārējas drošuma prasības, tika pieņemta pirms gandrīz 10 gadiem, un tā ir jāpārskata.

DPVD pārskatīšana ir nepieciešama arī atbilstības nodrošināšanai ar jauno tiesisko regulējumu (JTR), kuru pieņēma 2008. gada jūlijā, lai izvairītos no kompromisa attiecībā uz mērķi izveidot saskanīgu iekšējo tirgu saskaņotiem un nesaskaņotiem produktiem, kā arī nodrošināt vispārēju patērētāja interešu aizsardzību.

Pašreizējās JTR un DPVD darbības jomas daļēji pārklājas. Ir jānosaka, kā nodrošināt saskanību starp saskaņotām un nesaskaņotām precēm, lai panāktu optimālu patērētāju aizsardzību, kā arī pilnīgu pārredzamību ražotājiem. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka neturpina darboties divi atšķirīgu tirgus uzraudzības noteikumu slāņi, kas savstarpēji pārklājas un ko piemēro saskaņotām precēm atkarībā no tā, vai tās ir vai nav patēriņa preces. Turklāt gan JTR, gan DPVD ietver horizontālus noteikumus, ko piemēro saskaņā ar *lex specialis* principu papildus nozarei specifiskām saskaņošanas direktīvām. Tādējādi attiecīgais tiesiskais regulējums sastāv no visiem trim elementiem: JTR, DPVD un nozares saskaņošanas direktīvām. Šī sarežģītība ir jāpārskata un jānovērš.

Tirgus uzraudzība ir cieši saistīta ar produktu drošumu, jo tā ir svarīgs elements, kas nodrošina, ka produkti atbilst attiecīgajos Kopienas saskaņošanas tiesību aktos noteiktajām prasībām un ka tie neapdraud nevienu sabiedrības interešu aspektu. Acīmredzot vairākām dalībvalstīm tirgus uzraudzība ir grūti veicams uzdevums, jo izrādās, ka tās nepiešķir efektīvai tirgus uzraudzībai nepieciešamos līdzekļus. Tā ir vissatraucošākā tendence, kas vājina centienus labāka produktu drošuma jomā.

Referentes galvenie jautājumi

DPVD pārskatīšana un saskaņošana ar JTR

Referente uzsver nepieciešamību pārskatīt Direktīvu par produktu vispārēju drošību, lai atjauninātu vispārējos noteikumus produktu drošuma prasību jomā un saskaņotu tiesību aktus ar JTR. Referente atzīst tiesiskās atšķirības starp DPVD un JTR, norādot, ka ir jomas, kuras abi tiesību akti neskar, un jomas, kurās tie pārklājas. Tāpēc ir nepieciešama saskaņošana, lai attiecīgajām tirgus uzraudzības iestādēm nerodas nekādas šaubas.

Tirgus uzraudzības stiprināšana

Referente aplūko arī nepieciešamību stiprināt tirgus uzraudzību, aicinot vairāk un pareizāk piemērot pašreizējos noteikumus. Ir nepieciešama turpmāka zināšanu un pieredzes apmaiņa starp dalībvalstīm, lai tādējādi visā ES izplatītu tirgus uzraudzības labāko praksi. Tas veidos tirgu, kurā patērētāji varēs justies droši, un uzņēmumi skaidrāk sapratīs, kurus noteikumus piemēro visā Eiropā. Tāpēc dalībvalstis tiek mudinātas piešķirt pietiekami daudz līdzekļu, lai veiktu nepieciešamo tirgus uzraudzību.

Referente uzskata, ka viens no galvenajiem pasākumiem, lai vienādotu drošuma līmeni visā Eiropas Savienībā un stiprinātu tirgus uzraudzību, ir vienas, piemēram, „Produktu vispārēja drošuma un tirgus uzraudzības regulas”, ieviešana, kas ietvertu saskaņotos un nesaskaņotos produktus vienotā tiesību aktā un nodrošinātu drošus produktus tirgū.

Izsekojamība

Runājot par īpašām izmaiņām DPVD, referente ierosina konkrētus pasākumus, kas jāveic attiecībā uz izsekojamību. Ja kaut kur Eiropā tiek atrasts nedrošs produkts, ir svarīgi, ka attiecīgās iestādes spēj apturēt produktu tirdzniecību un uzdot uzņēmumiem atsaukt vai izņemt produktus no Eiropas tirgus. Tas radīs lielāku patērētāju uzticību, pērkot produktus Eiropas tirgū. Turklāt tiek ieteikts izveidot patēriņa preču drošuma informācijas datu bāzi, lai Eiropas patērētāji un uzņēmumi var dalīties ar informāciju un pieredzi par nedrošiem produktiem un veidot statistiku par produktu veidiem, kuru dēļ rodas visvairāk nelaiemes gadījumu.

Referente atzinīgi vērtē jaunās iniciatīvas un tehnoloģijas produktu izsekošanas jomā. Tās dos iespēju iestādēm, uzņēmumiem un patērētājiem noteikt to produktu atrašanās vietu, kuri pēc nokļūšanas Eiropas tirgū izrādījušies nedroši. Referente gan uzsver, ka izsekojamība nedrīkst nodarīt kaitējumu personas privātajai dzīvei. Attiecībā uz sadarbību izsekojamības jomā referente iesaka dot drošuma speciālistiem, patērētāju organizācijām un valstu iestādēm plašāku piekļuvi informācijai *RAPEX* sistēmā, apvienojot to ar vispārīgāku dalīšanos ar informāciju, kas ieteikta iepriekš minētajā datu bāzē.

Jāpievērš uzmanība neaizsargātiem patērētājiem

Referente arī iesaka pievērst uzmanību visneaizsargātākajiem patērētājiem vienotajā tirgū, t. i., bērniem, veciem cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti. Eiropas Kopiena ir īpaši atbildīga par šīm grupām, arī attiecībā uz produktu drošumu.

Bērna uzmanību piesaistoši produkti

Pievēršot uzmanību gan produktu drošuma prasību, gan tirgus uzraudzības stiprināšanai, referente vēlētos uzsvērt bērnu aizsardzību. Referentes uzmanības lokā atrodas divas galvenās jomas — produkti bērniem un bērna uzmanību piesaistoši produkti.

Pastiprinātas uzmanības pievēršana produktu drošumam sākotnējās stadijās

Lai samazinātu risku, kas rodas, laižot tirgū nedrošus produktus, referente iesaka ietvert pienākumu ražotājiem veikt riska analīzi produkta izstrādes stadijā. Tas nodrošinās, ka produkta drošumam produkta izstrādes sākotnējā stadijā tiek pievērsta pastiprināta uzmanība, un novērsīs daudzus traģiskus nelaimes gadījumus. Referentes redzējums ir šāds — pārskatītā DPVD dos iespēju ražotājiem pāriet no reaģēšanas uz jau notikušiem nelaimes gadījumiem un kaitējuma kontroles uz uzmanības pievēršanu produktam un informētību par problēmām sākotnējā stadijā; tas būs izdevīgi gan ražotājiem, gan patērētājiem.

Referente arī ierosina izveidot mācību iestādi produktu drošuma jomā, kas būtu saistīta ar produktu informācijas punktiem dalībvalstīs un līdzinātos ASV izveidotajām iestādēm. Iestāde veicinātu ražotāju, iestāžu un patērētāju apmācību un izglītību produktu drošuma jomā.

Produktu drošums globālā perspektīvā

Globalizācija ir viens no ziņojumā aplūkotojumiem aspektiem. Referente uzskata, ka arvien vairāk globalizētajā pasaulē, kur arvien lielākam produktu daudzumam izcelsmes valsts ir ārvalsts — īpaši Ķīna —, starptautiska sadarbība produktu drošuma jautājumos ir vērtējama atzinīgi. ES un tās tirdzniecības partneru sadarbība varētu dot iespēju efektīvi pievērst uzmanību produktu drošumam un produktu izsekojamībai jau pirms produktu nonākšanas Eiropas tirgū.

Tirdzniecība tiešsaistē

Uzmanība tiek pievērsta arī produktiem, ko pārdod tiešsaistē. Arvien vairāk produktu tiek tirgoti internetā un ievesti pāri Eiropas robežām. Referente uzskata, ka, lai stiprinātu patērētāju uzticēšanos un padarītu interneta tirgu pārskatāmāku un pieejamāku uzņēmumiem, ir jāizstrādā vienoti noteikumi par produktiem, ko pārdod tiešsaistē.

Standartizācija — ražotāju iesaistīšana

Visbeidzot, atbilstīgi nepieciešamībai dalīties ar labāko praksi tirgus uzraudzības iestādēm aktīvi jāpiedalās standartu izstrādes procesā, jo, veicot to dalībvalstīs, var nodrošināt, ka standartu piemērošana ir iespējama.

3.12.2010

STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par Produktu vispārējas drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību
(2010/2085(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Małgorzata Handzlik*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka globalizācija, arvien plašāka ārpakalpojumu izmantošana un starptautiskās tirdzniecības pieaugums nozīmē, ka pasaules tirgos tiek tirgots vairāk produktu; uzskata, ka galvenā nozīme tādu problēmu risināšanā, ko rada sarežģītas piegādes ķēdes un lielāks tirdzniecības apjoms, ir pasaules mēroga regulatoru un citu ieinteresēto personu ciešai sadarbībai patēriņa preču drošuma jomā;
2. norāda, ka Eiropas iekšējā tirgū laistās patēriņa preces arvien biežāk ir importētas no trešām valstīm; šajā saistībā uzsver, cik svarīga preču drošuma jomā ir starptautiskā sadarbība, jo īpaši ar mūsu galvenajiem tirdzniecības partneriem; aicina Komisiju nostiprināt esošās divpusējās, trīspusējās (ES, ASV un Ķīna) un daudzpusējās sadarbības struktūras, lai uzlabotu Eiropas tirgū laisto preču drošumu;
3. uzsver, ka mūsu tirdzniecības partneriem un ražotājiem no trešām valstīm, kuri laiž savas preces ES tirgū, ir svarīgi, lai tām tiktu piemērota vienota ES kontroles sistēma; uzskata, ka, gatavojot priekšlikumu par Produktu vispārējas drošības direktīvas (PVDD) pārskatīšanu, Komisijai jaunajā tiesiskajā regulējumā ir jāiekļauj PVDD normas par tirgus uzraudzību;
4. atzinīgi vērtē sistēmas RAPEX – CHINA izveidošanu, kura Ķīnas iestādēm sniedz informāciju par Ķīnā ražotām patēriņa precēm, kas Eiropas tirgū ir aizliegtas vai izņemtas no apgrozības; uzskata, ka sistēma RAPEX – CHINA ir jāattīsta tālāk, lai palielinātu izmeklēto gadījumu skaitu un tādējādi identificētu vairāk atbildīgo ražotāju vai eksportētāju; norāda, ka lielākā daļa preču, par kurām sniegti paziņojumi sistēmā RAPEX, ir Ķīnas izcelsmes preces;
5. aicina Komisiju apsvērt, vai būtu noderīgi izveidot sistēmai *RAPEX-CHINA* līdzīgu sistēmu, kas būtu paredzēta citiem tirdzniecības partneriem, jo īpaši tiem, par kuru precēm ir ziņots sistēmā *RAPEX*;
6. uzsver, ka svarīga nozīme ir preču izsekojamībai un izsekošanas marķējumam, kas dod iespēju noteikt preces izcelsmes valsti un atbildīgo ražotāju;

7. atzīst, ka palielinās tādu preču daudzums, kuras patērētāji iegādājas internetā, kuras ražotas trešās valstīs, kuras neatbilst Eiropas standartiem un tādējādi apdraud patērētāju drošību un veselību; aicina Komisiju pastiprināt un standartizēt muitas pārbaudi attiecībā uz internetā iegādātām precēm un tirgus uzraudzības īstenošanā īpašu uzmanību pievērst tādām precēm, kas patērētājiem var radīt tiešu kaitējumu, piemēram, farmācijas precēm un pārtikas produktiem; mudina Komisiju izpētīt šīs problēmas iespējamus risinājumus, lai stiprinātu patērētāju uzticēšanos elektroniskajai komercijai.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	1.12.2010
Galīgais balsojums	+: 24 -: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andriekienė, David Campbell Bannerman, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	George Sabin Cutaș, Małgorzata Handzlik, Salvatore Iacolino, Syed Kamall, Maria Eleni Koppa, Jörg Leichtfried, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Markus Pieper, Giommara Uggias

9.12.2010

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par Produktu vispārējas drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību
(2010/2085(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Lara Comi*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. prasa Komisijai, pārskatot Produktu vispārējas drošības direktīvu (PVDD), apsvērt iespēju ieviest vienotu tirgus uzraudzības sistēmu, lai nodrošinātu vienotā tirgus saskaņošanu un veicinātu konsekventas pieejas īstenošanu visās ES dalībvalstīs;
2. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iesniegt priekšlikumu ar mērķi pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību;
3. tādēļ mudina Komisiju nopietni apsvērt iespēju PVDD normas par tirgus uzraudzību saskaņot ar jauno tiesisko regulējumu;
4. aicina Komisiju izveidot efektīvu tiesisko regulējumu, kas ļautu nekavējoties veikt tirgus intervences pasākumus un rast reālus ilgtermiņa risinājumus;
5. uzsver, ka svarīgi ir gādāt par drošu izsekojamību visos produkta dzīves cikla posmos, vienlaikus nodrošinot, ka tā rezultātā nepalielinās administratīvais slogs;
6. prasa, lai Komisija — nolūkā panākt drošu izsekojamību un veicināt saskaņotas darba metodikas izmantošanu tirgus uzraudzības un muitas iestāžu praksē — konsultētos par attiecīgu jaunu modernas un ekonomiski izdevīgas identifikācijas instrumentu (tādu, kas dotu apjomrādītus ietaupījumus attiecībā uz RFID un ISO mikroshēmām u. tml.), kurš spētu glabāt mašīnlasāmus izsekojamības datus un būtu grūtāk viltojams nekā sertifikācijas un atbilstības zīmes, un novērtētu šī instrumenta izmantošanas iespējamās sekas;
7. prasa Komisijai apsvērt, vai nebūtu jāizstrādā precīzāki ES tiesību aktiem neatbilstīgu produktu drošuma un riska vērtēšanas kritēriji;
8. turklāt uzsver — lai standartizētu drošuma līmeņus visā Savienībā un lai standartizētu izsekojamības sistēmu, ir svarīgi nodrošināt to, ka produktiem, kas rada nopietnu risku, dalībvalstis piemēro vieneidīgas definīcijas un novērtējumus;

9. aicina Komisiju padarīt Kopienas ātrās ziņošanas sistēmu RAPEX vieglāk pieejamu patērētājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), piemēram, atvieglojot sūdzību iesniegšanu, izveidojot palīdzības dienestus, kā arī mazinot ar izmaksām vai valodu saistītus šķēršļus;
10. prasa, lai Komisija RAPEX sistēmā vai citā piemērotā ES līmeņa sistēmā par dalībvalstu pārkāpumiem paredzētu sodus, tā nodrošinot caurskatāmību un stimulus visām ieinteresētajām personām;
11. aicina Komisiju precizēt standartu darbības jomu un apsvērt, kā citādi pakāpeniski pilnveidot dalībvalstu un Eiropas līmeņa standartizācijas sistēmas šajā nesaskaņotajā jomā, īpašu uzmanību pievēršot MVU līdzdalībai un saglabājot līdzšinējās struktūras galvenos elementus;
12. aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas, tostarp ar publiskā un privātā sektora partnerību un daudzgadu finanšu plānošanas palīdzību, garantēt Eiropas standartizācijas sistēmas finansiālo ilgtspējību, jo tā ir būtiska, lai nodrošinātu šīs sistēmas efektivitāti un lietderību;
13. uzsver, ka Eiropas standartiem jābūt stabiliem un vienkāršākiem un ka ir jāsaīsina standartu izstrādāšanas laiks, un aicina valstu un Eiropas standartizācijas organizācijas vienkāršot standartus, raugoties, lai tajos būtu mazāk norāžu uz citiem standartiem un vadlīnijas būtu lietotājam viegli izmantojamas.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	9.12.2010
Galīgais balsojums	+: 38 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean-Pierre Audy, Bendt Bendtsen, Jorgo Chatzimarkakis, Pilar del Castillo Vera, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Edit Herczog, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Maria Badia i Cutchet, Lara Comi, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Gunnar Hökmark, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Țicău

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	1.2.2011
Galīgais balsojums	+: 36 -: 0 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušnik, Kurt Lechner, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Frank Engel, Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Catherine Soullie
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Claudio Morganti, Alexandra Thein